

Lezingen

- Jes 53,10-11
(Hij gaf zijn leven als zoenoffer maar Hij zal een nageslacht zien)
- Mc 10,35-45
(De Mensenzoon is gekomen om zijn leven te geven als losprijs voor velen)

Homilie

Wie is de grootste?

Beste medegelovigen

wie wat gewoon is om in de bijbel te lezen, zal kunnen vaststellen dat het bij Marcus nogal dikwijls de gewoonte is om vraag en antwoord tegen elkaar uit te spelen. In zijn betogen valt het op dat de leerlingen Jezus dikwijls niet zomaar begrijpen en eigenlijk is dat toch heel gewoon menselijk. Je kan het je zo voorstellen: Petrus die Jezus opzij neemt om hem wat goede raad te geven, of leerlingen die ruzie maken over de postjes in het latere koninkrijk, ze snappen echt niet wat Jezus bedoelt met zijn lijdensvoorspellingen. Slechts twee keer in heel het Marcus evangelie wordt Jezus erkend voor wat Hij is: één keer door Petrus die Hem erkent als de levende zoon van God en nog eens, na zijn dood op het kruis, door de honderdman (*‘waarlijk Hij is de Zoon van God’*).

Iedere keer dat Jezus uitleg geeft, heeft Hij het over dienstbaar zijn, over zijn lijden opnemen, over zijn leven geven als losgeld voor velen. *‘Meester, wij willen U vragen iets voor ons te doen’*, zo vertelt Marcus verder. Jacobus en Johannes behoren samen met Petrus tot de beste leerlingen uit Jezus' klas, zij zijn min of meer de uitverkoren apostelen, zeg maar de intimi van Jezus. Jezus had hen zojuist zijn diepste pijn verteld, zijn angst voor de toekomst: lijden en dood stonden Hem te wachten, en dat ze goede moed moesten houden. Het is eigenlijk heel gênant, Jezus vertelt over zijn vrees, en de reactie is niet een woord van troost of medeleven, geen vraag of ze iets kunnen doen, nee niets, Jacobus en Johannes komen met een verzoek, een eis: of Jezus iets voor hen wil doen. Het is alsof Jezus zich ook verbaast, Hij stelt een wedervraag . *‘Wat willen jullie dan dat Ik doe?’*

De twee broers hebben zitten denken over Jezus' thuiskomst in zijn rijk van glorie, bij de Eeuwige, en eisen dat ze de twee belangrijkste plaatsen

zouden krijgen links en rechts van Hem. Eigenlijk is het ongelofelijk, omdat ze Jezus al een paar jaar volgen, en ze zijn woorden en daden van nederigheid, liefde en vrede menigmaal gehoord hebben, toch nog deze vraag. Jezus zucht: *'gaan ze het dan nooit begrijpen?'*. Heel normaal dat de andere leerlingen zich hierover opwinden, wat beelden die twee zich wel niet in?

Gelukkig, kan Jezus aan Zijn leerlingen en dus ook aan ons uitleggen waar het echt om gaat in het leven. Zij moeten niet uit zijn op macht, of hun gezag laten gelden. Wie groot wil worden, moet dienaar van allen zijn, niet heersen maar dienen, dat geldt onverkort ook voor ons. Betekent dat nu dat wij geen enkel initiatief meer mogen ondernemen om onszelf te ontwikkelen om vooruit te komen? Nee, zeker niet, want als we dat met zijn allen gaan doen, ligt de maatschappij binnen de kortste keren op z'n gat. Er moet nu eenmaal nagedacht en gepland worden, er moeten nu eenmaal initiatieven genomen worden, en daarbij zal de een altijd meer op de voorgrond treden dan de ander, maar welke rang of functie hij ook bekomen heeft: niet heersen, wel dienen, want als iedereen de baas speelt over een ander, wordt de wereld onleefbaar.

Beste mensen,
het brengt ons weer bij de dienstbaarheid, en ik hoef daarvoor niet ver te zoeken, het gaat niet om opvallende of spectaculaire dingen, maar gewoon over iets doen voor elkaar. Het is toch normaal dat de mens vooruit wil komen, die drang is hem aangeboren. De mens is een onverzadigbaar wezen, maar deze drang moet wél in toom gehouden worden. Daarom zegt Hij ook: *'de 'groten' maken misbruik van hun macht'*, we worden onophoudelijk geconfronteerd met pijnlijke berichten over machthebbers en regimes die absoluut willen heersen en daar alle wreedheden voor over hebben, *'dat is wat er gebeurt als mensen hun macht misbruiken'* zegt Jezus. De zwaksten en kleinsten, mensen voor wie niemand opkomt, die leven aan de kant waar de klappen vallen, zijn in deze onbarmhartige strijd nog steeds het slachtoffer, en voor hen juist zijn de ereplaatsen links en rechts te vinden in Zijn rijk van liefde, vrede en gerechtigheid.

Willen wij opkomen voor anderen, mee-leven en mee-voelen en meezorgen voor elkaar, dan wordt deze wereld een wereld zoals God hem zich in zijn mooiste dromen heeft gewild.

Iedereen veel strijdlust toegewenst.